

[Henry Christensen.]

skulle være skjulte motiver på noget tidspunkt for den handle måde, som venstre har benyttet sig af.

Det andet punkt, som det ærede medlem også gjorde nogle bemærkninger om, var tjenestemandsstillinger i fremtiden og folkepensionens forhold til spørgsmålet om de fremtidige tjenestemandsansættelser. Det ærede medlem henviser til, at det var så tidtagende. Så kunne vi have startet noget før. Det har aldrig manglet på vilje hertil fra vor side. Vi har heller ikke på dette punkt lagt skjul på vort standpunkt.

Jeg gjorde i formiddags en del ud af at citere, hvad det ærede medlem hr. Aage Fogh havde sagt på Langeland, og jeg gjorde det fuldt bevidst i håb om dog at få irriteret det ærede medlem så voldsomt, at han ville gå herop og sige, at nu var han enig med os andre, eller at han havde været enig med os andre hele tiden. Jeg gjorde det ikke bare af hensyn til polemikken, men fordi jeg virkelig ønskede at benytte denne debat til at forsøge at hente støtte fra så mange kræfter som muligt her i det høje ting. Når der nu kun står den vej åben at komme videre gennem den ny kommission, der skal nedsættes, er det naturligvis afgørende for os, at så mange kræfter som muligt vil være med til, ikke bare med en vis passiv velvilje eller noget i den retning og ikke bare i diskussionerne på Langeland, at omsætte de smukke synspunkter i reel handling.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var yderligere inde på det normeringsproblem vedrørende stillingerne inden for forsvaret, som jeg havde omtalt. Jeg har — og det vil jeg gerne gentage over for det ærede medlem — udtrykkeligt sagt, at vor uforbeholdne tilslutning skyldes, at venstre i kommissionen har fået oplyst, at alle disse stillinger, hver og én, lå inden for den snævrere ramme, også inden for den ramme på de 850 mill. kr., der måtte være en nødvendighed, hvis vi overhovedet skulle opfylde vore forpligtelser over for NATO. Det har det ærede medlem heller ikke i dag kunnet bestride.

Jeg stillede et spørgsmål til den højtærede forsvarsminister derom, og jeg vil gerne gentage dette spørgsmål. Jeg synes, det ville være forkert at afslutte denne debat, uden at der for

offentligheden var bragt klarhed over, hvorvidt regeringen og forsvarsministeren har stillet forslag om én eneste normering, der ikke er absolut nødvendig for gennemførelsen af en ny forsvarsordning, selv inden for den snævrere tænkelige ramme. Jeg beder den højtærede forsvarsminister om nu at svare konkret, så debatten ikke skal gå til ende, uden at der er bragt fuld klarhed herover, og uden at der er bragt fuld klarhed over det kolossale mod eller den kolossalt saglige begrundelse, der er for det radikale venstres stillingtagen hertil.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen gjorde nogle bemærkninger. Jeg skal ikke her sige så forfærdelig meget til det ærede medlem. Flere af hans bemærkninger lå jo netop på linje med noget af det, jeg havde givet udtryk for. Han tog mig den lille polemiske bemærkning om, at retsforbundet nu var medforlagsstiller til forslag, der byggede på, at vi ikke havde tjenestemandsstillinger nok her i landet, meget fortrydeligt op. Hvis det ærede medlem virkelig vil tænke sig om, tror jeg ikke, han vil finde så megen anledning til fortrydelse. Når han erindrer, med hvilken, skal vi sige ildhu han og hans parti i hvert fald har bekæmpet antallet af tjenestemandsstillinger her i landet, må det da være berettiget ganske stiltfærdigt at gøre opmærksom på denne lille ting. Jeg skal så gerne medgive det ærede medlem, at hans parti altså ikke på det område har så forfærdelig megen indflydelse inden for regeringen.

Det ærede medlem fremsatte også nogle udtalelser om den økonomiske side af sagen. Det har han også gjort ved en tidligere lejlighed. Jeg ser således i et referat i Dannevirke fra den 22. april — jeg beder om tilladelse til et citat — at det ærede medlem har udtalt:

„Vi vil fra retsforbundets side sætte os imod, at lønningerne til tjenestemandene stiger med 140 mill. kr. på én gang.“

Det er jo vældig modigt gjort. Man bliver næsten rørt til tårer, når man læser det. Men så må man bare tænke sig om en gang, og så ved man, at retsforbundet, hvor det kunne have hindret det, hvis det havde villet, gennem sit medlemskab af regeringen, har fremsat forslag, der direkte er i strid med det, det ærede medlem siger: at det vil man fra retsforbundets side sætte sig imod.